

at naar vi se to af de mest skarpsindige Mænd her i Thinget være i den Grad ude af Stand til at dømme om Sagen, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hofstein-Lebrevorg), maa jeg i min Eidenhed begynde at tvivle om min Doms Rigtighed, og jeg kan jo heller ikke vide, om de dog ikke skulde være saa fremragende, at de forvunke de Mænd, jeg nylig har nævnt, og at deres Dom dog maaste burde gjælde fremfor de Andres. Jeg er derfor foreløbig i nogen Tvivl om, hvorledes jeg skal stemme, jeg bliver maaste nødt til at lade være at stemme, da jeg ser saadanne Autoriteter paa begge Sider. Jeg skal imidlertid søge at fatte en Beslutning. Der er en anden Grund, hvorfor jeg maaste kunde ønske, at Sagen gik til Udvalg, og det er, fordi det maaste kunde give Aulebning til en Pause med Hensyn til Behandlingen af visse Valgs Gyldighed, i Anledning af hvilke Sindene muligen let kunde blive satte i stærke Bevægelser; thi der er ingen Steder, hvor det forekommer mig at være mindre heldigt, at Eidenfakterne komme frem, end netop med Hensyn til Valgenes Godkjendelse. Dersom dette nu skulde kunne lægge en Damper paa Sindene i den Henseende, vil jeg tro, at det maaste kunde være rigtig. Et saadant Udvalg kan maaste snart gjøre sig færdigt. Jeg antager nemlig, at det blot vil dømme over, hvad der foreligger, og at det ikke skal indhente nye Oplysninger for at faae at vide f. Ex., om de Lister, der ere førte i Fredericia have været svigagtig tillavede eller, hvad jeg skal kalde det, forfattede. Jeg kan ikke tænke mig, at man skulde gaa til Sligt, og de Underøgelser, der kunne blive Tale om, antager jeg, kunne være saa hurtig endte, at der ikke kan være stor Betænkelighed ved at lade Sagen gaa til et saadant Udvalg. Men der er en anden Bemærkning, som jeg vil tillade mig i Anledning af, at der her er bleven anført over, at der var bleven sat Numre ved Vælgernes Navne paa Valglisten i Fredericia. Dersom dette er sket i den her omtalte Hensigt, da er det jo ikke rigtig; men jeg vil tillade mig at henstille til Thingets Overveelse, om det ikke var rigtig, at enhver Valgliste var forsynet med Numre, saaledes, at enhver Vælgers Navn havde sit Nummer. Ja det er maaste allerede Tilfældet (Modsigelse). Jeg beder om Forladelse, hvis jeg tog feil. Jeg mener imidlertid, at det mulig var rigtig, at ethvert Medlem, hvis Navn stod med et Nummer paa Listen, kunde spør Valget omme i Besiddelse af en Seddel, hvorpaa hans Nummer stod. Det var paa et hængende Haar nær, at det Tilfælde, som her er omtalt, kunde være kommet til at foreligge i min Valgfreds, idet Valgbestyrelsens Formand havde tænkt sig, at den Omstændighed, at mange Vælgere havde enkelte Navne fælles, kunde give Anledning til en

meget stor Forlængelse af den Tid, man maatte anvende til Valget. Naar der f. Ex. er 30, der hedde Jensen, eller 40, der hedde Rasmussen, er det vanskeligt at sidde og lede igjennem, hvem af disse 30 eller 40 det er, der møder. Valget vilde derved blive utaalelig langt udtruffet. Jeg tillader mig da at spørge, om man ikke kunde faae den fremsatte Tanke godkjendt som Noget, der ikke var i mindste Maade ulovligt. Jeg antager, at mange Steder ere Forholdene for den skriftlige Afstemning saa uheldige, at det var i høi Grad ønskeligt, om man kunde faae Lettelse i saa Henseende. Det vedrører jo naturligvis aldeles ikke det her foreliggende Spørgsmaal, men jeg fremhæver det kun i Almindelighed som Noget, der kunde være til Lettelse for den skriftlige Afstemnings Tilendbringelse. Jeg skal, som sagt, indskrænke mig til dette Par Bemærkninger, idet jeg saa senere skal lade min Afstemning bestemme af, hvad der maatte fremkomme i Thinget. Min værste Betænkelighed er den at underkjenne 25 Medlemmers Dømmekraft med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. Det er det, jeg ømmer mig noget ved. Maatte jeg endnu kun tilføie dette, at det har glædet mig at høre en Udtalelse af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet han nemlig mente, at det ikke var værd, at vi her søgte, om vi kunde faae en eller anden Medborger berøvet hans Ret til at stemme, fordi han maaste en Gang har modtaget en Bagatel som Fattigundersøttelse. Det har glædet mig at høre denne Udtalelse. Jeg har endnu bestandig det Haab, at vi skulle komme til en Lovbestemmelse, som gjør en Indskrænkning i det Misbrug, som ogsaa i den Henseende kan finde Sted.

Den midlertidige Formand (Kraabbe):

Jeg undlader ikke at bemærke, at der ikke vil være Udsigt til, at Thingets Beslutning bliver tilveiebragt i Dag om mere end de første 24 Valg; men paa den anden Side vil det være ønskeligt, at Beslutning herom tilveiebringes i Dag. Der er for Diebliffet indtegnet 4 Talere, og jeg henstiller til ærede Medlemmer, om de kunne tage noget Hensyn til, hvad jeg her har yttret.

Th. Nielsen: Den første Gang, jeg havde Ordet, udtalte jeg, at jeg i Afdelingen havde meget stærk Tvivl med Hensyn til det Valg i Fredericia, som er under Forhandling, om man skulde foreslaa det henvist til det eventuelle Udvalg eller ikke. Jeg hører nu, at der rimeligvis er mange Medlemmer her i Salen, der have samme Tvivl, og de maa jo have den i endnu stærkere Grad, da de ikke have haft Adgang til de Oplysninger, som de 25, der have prøvet Valgbrevene, have haft. Jeg ser derfor for mit eget Vedkommende ikke nogen Grund til at negte de Medlemmer, som have denne Tvivl, Seilighed